

ת"פ 49995/09/17 - מדינת ישראל נגד סאמי עלי

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 49995-09-17 מדינת ישראל נ' עלי

לפני כבוד השופטת רונית בש

המאשימה: מדינת ישראל

נגד

הנאשם: סאמי עלי

גזר דין

1. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו בעובדות כתב האישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון בין הצדדים, אשר לא כלל הסכמה לעניין העונש, וזאת בעבירה של ייצור נשק, לפי סעיפים 144 (ב2) + 144 (ג3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), בעבירה של החזקת נשק, לפי סעיף 144 (א) לחוק העונשין, וכן בעבירה של החזקת סכין שלא כדין, לפי סעיף 186(א) לחוק העונשין.

2. כעת, לאחר שהוגשו תסקירי שירות המבחן בעניינו של הנאשם ונשמעו טיעוני באי כוח הצדדים לעניין העונש, אפנה אל מלאכת גזירת הדין.

כתב האישום המתוקן (להלן גם: כתב האישום)

3. בתאריך 16/09/17 או סמוך לפניו, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, ייצר הנאשם, שלא כדין, מטען חבלה מאולתר, בכך שפירק זיקוקין, שפך את תוכנם למיכל מתכת גלילי, מילא אותו בנייר, חיבר לו פתיל ועטף אותו בסרט בידוד (להלן: המטען). המטען הוא חפץ נפיץ שבכוחו לגרום לפגיעה גופנית בעת פעולתו, בכפוף לקרבה למוקד הפעולה.

4. בתאריך 16/09/17 או בסמוך לו, הסתיר הנאשם את המטען ברכבו מ.ר. 71-382-75 (להלן: הרכב), מתחת לשטיחון תא המטען, בסמוך לגלגל חלופי (להלן: מקום המסתור).

5. בתאריך 18/09/17, בסמוך לשעה 00:30, נסע הנאשם ברכב לאגם מונפורט במעלות תרשיחא, כשהוא מחזיק את המטען במקום המסתור, וכשהוא מחזיק, שלא למטרה כשרה, בדלת הנהג ברכב, שתי סכינים, שניתן להפוך אותן, בעזרת קפיץ או באמצעי אחר, לסכינים שלהביות קבועים (להלן: הסכינים), וכן החזיק מיכל גז פלפל, שמונה כדורי רובה ומהלום (שוקר חשמלי).

6. במעשיו המפורטים לעיל, הנאשם ייצר והחזיק נשק בלא רשות על פי דין, וכן החזיק שתי סכינים מחוץ לתחום ביתו או חצרו, שלא למטרה כשרה.

תסקירי שירות המבחן

7. מתסקיר שירות המבחן, שנערך בעניינו של הנאשם ביום 21/5/18, עולה כי הנאשם בן 28, רווק, ממוצא דרוזי, תושב הכפר פקיעין. עוד עולה, כי הנאשם הוא בעל השכלה תיכונית, ללא תעודת בגרות. לאחר הלימודים התגייס הנאשם לצה"ל ושירת בשירות חובה כטבח. לאחר שחרורו מהצבא עבד הנאשם במשך 5 שנים כמאבטח מתקנים, מוסדות וישובים באזור ירושלים. בהמשך, בשנת 2016 התגייס הנאשם לשירות קבע בצבא, במעמד של שירות מילואים בתנאי קבע. במסגרת זו שירת הנאשם כנהג על גבול המערכת בין ישראל ללבנון. כחודש לפני מעצרו שוחרר הנאשם לחופשה מאולצת עד לאישור מעמדו כחייל קבע. כיום הנאשם מועסק יחד עם גיסו בעבודות בניין ושיפוצים. אביו של הנאשם אינו כשיר לעבודה ונזקק לסיוע בפעילות יומיומית בשל נכות ומחלה מהם הוא סובל, ואמו של הנאשם עובדת בעבודות ניקיון בבית ספר בכפר. לנאשם 4 אחים, אשר שניים מהם נשואים ומנהלים משקי בית נפרדים. בשל כך הנאשם הוא המפרנס המרכזי במשפחה.

8. עוד נרשם בתסקיר הנ"ל, כי הנאשם התקשה לקבל אחריות מלאה למיוחס לו בכתב האישום המתוקן והתמקד בהצגת עמדה קורבנית ביחס לכתב האישום שהוגש נגדו, תוך השלכת האחריות למעורבותו בפלילים על אחרים. לגישתו, מנסים לסבכו בפלילים. הנאשם ציין בפני שרות המבחן, כי ברקע לביצוע העבירות עמדה תחושת שעמום, ריקנות ותסכול שחוה בעקבות החופשה המאולצת מהצבא, ובשל קשייו לתכנן את עתידו האישי והמקצועי. עוד מסר הנאשם לשירות המבחן, כי הוא מתקשה לתפקד מאז יציאתו לחופשה המאולצת מהצבא וקטיעת רצף אורח חייו, וכי הוא מתמודד עם פגיעה בדימויו ובטחונו העצמי וחש תחושת אכזבה מעצמו. בתסקיר צוין, כי לנאשם אין עבר פלילי וכי זו הסתבכותו הראשונה בפלילים, וכן עולה מהתסקיר כי הנאשם עבר חוויה קשה במהלך מעצרו, בשל היחשפותו לראשונה בחייו לעולם העברייני, וכי הוא מקפיד כיום למלא אחר תנאי שחרורו. הנאשם הלין בפני שרות המבחן על כך שמאז מעצרו הוא מצוי במצוקה כלכלית, בהיעדר מפרנס מרכזי בבית.

9. שרות המבחן התרשם, לחיוב, בתסקירו הראשון מכך שהנאשם שמר לכאורה על רצף תעסוקתי לאורך השנים, תוך סיוע בפרנסת המשפחה, וכן מהיות ההליך המשפטי גורם מרתיע עבורו נוכח העובדה שזו לו מעורבותו הראשונה בפלילים. מנגד, צוין בתסקיר, כי הנאשם התקשה לקבל אחריות על מעשיו, נקט בגישה קורבנית והשתמש במנגנוני הגנה נוקשים של מזעור המעשים כהסבר להתנהגותו, תוך התמקדות במחירים הרגשיים והכלכליים הנובעים ממעורבותו בתיק זה. קשייו של הנאשם לערוך התבוננות ביקורתית ביחס לדפוסי התנהגותו, נסיבותיו המשפחתיות ותחושותיו במהלך התפתחותו, לצד חוסר קבלת אחריות אקטיבית על מעשיו, מהווים, לשיטתו של שרות המבחן, גורמים המעלים את הסיכון להישנות התנהגות עוברת חוק על ידו בעתיד. הנאשם שלל בפני שרות המבחן נזקקות טיפוליות, תוך שהביע חשש לגבי תוצאות ההליך המשפטי, חשש מהטלת עונש מאסר בפועל עליו שיפגע בתפקודו האישי והמקצועי ויעמיק את מצוקתו הכלכלית.

10. נוכח כל האמור לעיל, ובהינתן חומרת העבירות, נמנע שירות המבחן בתסקירו הראשון מלבוא בהמלצה

טיפוליות אודות הנאשם, אשר עשויה להפחית את הסיכון להישנות מעורבת נוספת של הנאשם בפלילים בעתיד. בדיון בפניי ביום 3/6/18 לאחר שהנאשם הבהיר בפניי, כי הוא לוקח אחריות מלאה על מעשיו מושא כתב האישום המתוקן, וטען כי לא הובן כהלכה ע"י קצינת המבחן, נעתרתי לבקשת ההגנה והוריתי על קבלת תסקיר משלים של שרות המבחן.

11. מהתסקיר המשלים עולה, כי הנאשם הודה בפני שרות המבחן כי הכין באופן עצמאי את מטען החבלה המאולתר, המתואר בכתב האישום המתוקן, אך בד בבד טען כי לא התכוון להשתמש בו וכי לא הייתה כוונה פלילית במעשיו. הנאשם טען, כי גז הפלפל נמצא ברשותו מתקופת שירותו הצבאי וכי את הסכין קנה כקישוט. לעניין כדורי הרובה שנמצאו ברכב, טען הנאשם כי ייתכן שהם נפלו ממחסנית בה החזיק במהלך תקופת שירותו הצבאי. נוכח הבדלי הגרסאות בין שני התסקירים, התרשם שרות המבחן מהתנהלות מורכבת ומניפולטיבית של הנאשם, אשר טען לקושי בפיתוח יחסי אמון עם שרות המבחן, שהובילו לגרסתו בתסקיר הראשון. כן טען הנאשם בפני שרות המבחן, כי בפני בית המשפט הוא שב ומקבל אחריות לאמור בכתב האישום המתוקן בהנחיית בא כוחו.

12. שרות המבחן התרשם, כי מתחת לפסאדה של תפקוד תקין, קיימים אצל הנאשם כוחות אישיוניים מצומצמים וָגו נעדר כוחות. שרות המבחן התרשם, כי הנאשם מוצף רגשית, מציג עמדה קורבנית ואינו בוחן את עצמו, בהיעדר אמון באחר ומתוך פגיעה נרקסיסטית, אשר מונעת ממנו לבטא נזקקות לטיפול ובקשת עזרה. הנאשם הגיב באופן מאופק, התנגד כשנדרש להתבונן בדפוסי התנהגותו וענה באופן מצומצם לשאלות שהופנו אליו, תוך שנראה היה כי הוא אוצר בתוכו כעס רב. אי לכך, התרשם שרות המבחן, כי הנאשם יתקשה להפיק תועלת מקשר טיפולי. הנאשם התקשה, גם עפ"י התסקיר המשלים, לגלות הבנה או רצון להשתלב באפיק טיפולי, תוך שהתקשה להציב לעצמו מטרות לטיפול ייעודי.

13. לפיכך ונוכח חומרת העבירות, שב שירות המבחן בתסקירו המשלים וציין כי הוא אינו רואה בהמלצה לחלופה שיקומית-עונשית, במסגרת שרות המבחן ובקהילה, כאמצעי העשוי להפחית את הסיכון להישנות מעורבות בעתיד של הנאשם בפלילים.

טיעוני הצדדים לעונש

14. באת כוח המאשימה הגישה את טיעוניה לעונש בכתב (ט/1) והוסיפה וטענה בעל-פה בדיון בפניי ביום 02/10/2018. מטיעוני באת כוח המאשימה לעונש עולה כי הערך החברתי המוגן שנפגע במקרה דנן הוא שלום הציבור וההגנה על שלמות הגוף. כן נטען כי בית המשפט העליון נתן דעתו בפסיקתו להשלכות הרוח האסון הנובעות מעבירות הנשק ומהסיכון הגלום בהן. צוין כי זמינות כלי הנשק העוברים מיד ליד תורמים להגדלת מעגל האלימות. עוד טענה באת כוח המאשימה כי מקום שאדם נמצא מחזיק בנשק ללא רישיון, מותר להניח לחובתו כי הוא עושה כן למטרות שאינן כשרות.

15. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, נטען ע"י המאשימה כי חומרת המקרה שבפנינו נעוצה בכך שהנאשם הסתיר את המטען ברכבו והחזיק בו בשעת לילה במקום ציבורי, ביחד עם כלי לחימה נוספים. לעניין זה צוינו

הסכנים בהן החזיק הנאשם, לצד 8 כדורי רובה, שוקר חשמלי וגז פלפל. בנקודה זו ראוי לציין לגבי כדורי הרובה, כי הנאשם לא מיוחסת בתיק זה עבירה של החזקת תחמושת לנשק שלא כדין.

16. באת כוח המאשימה ביקשה להדגיש, בטיעוניה לעונש, את המסוכנות הגלומה בהחזקת כלי נשק וייצורם, לצד זמינותם ונפוצותם. לענין מדיניות הענישה הנהוגה הפנתה באת כוח המאשימה ל-3 פסקי דין. יוער כי פסקי הדין אליהם הפנתה באת כוח המאשימה מתייחסים למקרים החמורים בנסיבותיהם מהמקרה דנן, כפי שנטען לענין זה ע"י הסנגור המלומד, ולפיכך אין הנדון דומה לראיה.

17. באת כוח המאשימה טענה למתחם עונש הולם, הנע בין 3 - 7 שנות מאסר בפועל, תוך שצינה כי הנחיית פרקליט המדינה מתייחסת, לענין החזקה וייצור של מטעני חבלה, למתחם עונש הולם הנע בין 3.5 עד 8 שנות מאסר בפועל. באת כוח המאשימה הפנתה לאמור בתסקירי שירות המבחן, תוך שצינה כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על מעשיו ומבטא עמדה קורבנית, כמו גם שולל נזקקות טיפולית, דבר שהביא את שירות המבחן להימנעות מהמלצה טיפולית שתוכל להפחית את הסיכון להישנות עבירות דומות בעתיד. בסיכומו של דבר, ביקשה באת כוח המאשימה להשית על הנאשם מאסר בפועל במחצית הראשונה של מתחם העונש ההולם המתבקש ע"י המאשימה, וזאת לצד מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

18. הסנגור, בטיעונו לעונש, ציין כי מדובר אך במטען שהורכב מזיקוקין שנקנו ע"י הנאשם בחנות בכפרו. כן נטען כי פוטנציאל הפגיעה הטמון במטען זה כמעט ולא קיים, שכן אין חומר נפץ בתוך המטען והמטען יכול לגרום לחבלה גופנית בעת פעולה אך ורק בכפוף לקרבה למוקד הפעולה. הסנגור הוסיף וטען, כי עסקין בנאשם שסיים 12 שנות לימוד והתגייס לצה"ל. הנאשם עבד במשך 5 שנים כמאבטח ובשנת 2016 החל לשרת שוב בצבא בשירות קבע. בתקופה הרלוונטית שהה הנאשם בחופשה לצורך חידוש חוזה העסקתו בצה"ל. אולם, בעקבות פתיחת התיק שבפנינו לא חודש ההסכם, דבר שגרם לנאשם נזק תעסוקתי גדול.

19. הסנגור הוסיף וטען, כי הנאשם היה נתון במעצר בגין תיק זה במשך כשבוע ולאחר מכן שוחרר למעצר בית מלא. כיום מצוי הנאשם במעצר בית חלקי. כן נטען כי לא נפתחו לנאשם תיקים נוספים מאז ביצוע העבירות וזו לו הסתבכותו היחידה בחייו. הסנגור הוסיף והפנה לתמונה העולה מתסקיר שירות המבחן, הן לענין נסיבותיו האישיות של הנאשם והן לענין התייחסותו לביצוע העבירה. בנקודה זו ציין הסנגור, כי הנאשם אינו רואה עצמו כמי שהכין מטען חבלה, ולכן התקשה לקבל אחריות לביצוע העבירה בפני שירות המבחן, דבר שהוביל את שירות המבחן להימנע ממתן המלצה טיפולית. עם זאת, ביקש הסנגור ליתן הדעת לטובת הנאשם לכך שהתסקיר אינו כולל בחובו המלצה להשית על הנאשם ענישה מוחשית.

20. הסנגור הבהיר כי לא ניתן לאתר פסיקה המתייחסת ספציפית לנשק שבפנינו, שהינו מטען שהורכב מזיקוקין. אולם, הוסיף וטען, מבלי להגיש פסיקה, כי בגין הכנת מטענים מאולתרים הושתו ע"י בתי המשפט עונשים החל ממאסר בעבודות שירות ועד מספר חודשי מאסר בפועל.

21. הסנגור טען כי אלמלא החזקת הסכינים מן הראוי היה לסגור את התיק נגד הנאשם שעברו נקי, מחמת חוסר עניין לציבור, שכן הנאשם לא פעל לצורך מימוש מטרה פלילית. בסיכומו של דבר, טען הסנגור כי מן הראוי להשית על הנאשם בתיק זה עונש של מאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות.

דבר הנאשם

22. להלן אביא כלשונם את דבריו של הנאשם בדיון בפניי:

"אני מודה על כל הדבר, אני מצטער על כל הדבר, אני מבקש שלא ללכת לבית הסוהר, זה טעות שלי, אני רוצה לסיים עם הכל. אני לא אדם מסוכן. לפני חודשיים חזרתי ממילואים. היו לי מחסניות עם 150 כדורים".

דיון והכרעה

23. תיקון מס' 113 לחוק העונשין מתווה את העיקרון המנחה כיום (החל מיום 10.7.12) את ביהמ"ש בבואו לגזור דינו של נאשם, שהינו, לפי סעיף 40 לחוק העונשין, עיקרון ההלימה, לפיו צריך להתקיים יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. יחס זה מבטא, למעשה, את עיקרון הגמול (ראו: ע.פ. 1523/10 פלוני נ' מדינת ישראל, 18/4/12). סעיף 40 לחוק העונשין קובע, כי על ביהמ"ש לקבוע מתחם עונש הולם למעשה העבירה שביצע הנאשם, בהתאם לעיקרון המנחה הנ"ל. לשם כך, יתחשב ביהמ"ש בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, הכלולות בסעיף 40 לחוק העונשין.

24. הערך המוגן הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שעניין ייצור נשק והחזקתו שלא כדין הוא שלום הציבור ובטחונולצד ההגנה על שלמות הגוף. "עבירות בנשק לסוגיהן מגלמות בתוכן סיכון ממשי לשלום הציבור ולביטחון, שכן לא ניתן לדעת להיכן יתגלגלו כלי הנשק המוחזקים שלא כדין, ואיזה שימוש יעשה בהם בעתיד" (ע"פ 7502/12 כוויס נ' מדינת ישראל (25.6.2013)). בית המשפט העליון עמד, לא אחת, על חומרתן הרבה של עבירות הנשק למיניהן, על פוטנציאל הסיכון הרב הטמון במכלול עבירות אלו, ועל התוצאות הקשות והרות-הגורל שעלולות להיגרם מביצוע העבירות, אשר הפכו, לדאבון הלב, למכת מדינה. כאן אוסיף כי אף העבירה של החזקת סכין שלא כדין מגלמת בחובה פוטנציאל של מסוכנות לביטחון הציבור ולשלמות גוף האדם, כל שכן כשעסקין בהחזקת שתי סכינים ע"י הנאשם.

25. בע"פ 1323/13 רך חסן נ' מדינת ישראל (5.6.13) (להלן: עניין חסן) ציינה כב' השופטת ארבל את המגמה הנדרשת של החמרה בענישה בעבירות נשק, לצד הצורך להקפיד על ענישה אינדיבידואלית, בהתאם לכל מקרה ונסיבותיו, וזאת כהאי ליסנא:

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאיגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה. אכן "התגלגלותם" של כלי נשק מיד ליד ללא פיקוח עלול להוביל להגעתם בדרך לא דרך לגורמים פליליים ועוינים. אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. **למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם** [הדגשה שלי-ר.ב.]."

26. באשר לנסיבות ביצוע העבירות, יצוין, לחובת הנאשם, כי הוא הסתיר את המטען שייצר מתחת לשטיחון תא המטען ברכבו, וכן כי הוא נתפס מחזיק את המטען במקום המסתור, בעת נסיעה ברכב, בשעת לילה מאוחרת. כן אציין, כי החזקת שתי הסכינים באותה עת ברכבו של הנאשם מוסיפה נופך של חומרה להתנהלותו. עם זאת, יודגש כי עסקינן בנשק שפוטנציאל הפגיעה שלו נמוך, כפי שעולה ממקרא סעיפים 1 ו-2 לעובדות כתב האישום המתוקן, כמו גם מעיון בחוות דעת המומחה שהוגשה בתיק זה ע"י ההגנה, בהסכמת המאשימה (נ/1). ודוק, עסקינן בייצור של מטען חבלה מאולתר, בדרך של פירוק זיקוקין, שפיכת תוכנם למיכל ששימש במקורו לדאודורנט, מילוי המיכל בנייר, חיבור פתיל המיכל ועטיפתו בסרט בידוד. מחוות הדעת נ/1 עולה כי לא נמצא חומר נפץ בשרידי המטען, וכן כי בכוחו של מטען החבלה לגרום לפגיעה גופנית בעת פעולתו, וזאת אך בכפוף לקרבה למוקד הפעולה. אי לכך, פוטנציאל הנזק הגלום במטען שבפנינו נמוך ביחס לכלי נשק אחרים, כדוגמת בקבוקי תבערה, כפי שנטען לעניין זה ע"י הסנגור ובצדק. בנקודה זו יפים דבריו הבאים של בית המשפט העליון, כפי שנאמרו בעניין חסן:

"למעשה, אין כל חידוש בקביעה כי קיים מדרג ענישה בעבירות המבוצעות בנשק, הנקבע, בין השאר, על פי סוג, איכות וכמות הנשק שנעשה בו שימוש: 'כבר נאמר לא אחת בפסיקתנו כי מידת העונש המוטל בגין עבירות המבוצעות בנשק, מושפעת מפוטנציאל הסיכון הרב הטמון בנשק המוחזק שלא כדין ומהעברתו מיד ליד ללא פיקוח. בבוא בית המשפט לגזור את הדין בעבירה של החזקה ונשיאה של נשק, עליו להתחשב בנסיבות שבהן באה לידי ביטוי החומרה המיוחדת שבעבירה, בין היתר, ייתן בית המשפט דעתו על סוג הנשק המוחזק שלא כדין, על כמותו, על התכלית שלשמה הוא הוחזק ועל הסכנה המוחשית שייעשה בו שימוש...".

27. לעניין מדיניות הענישה הנהוגה, אקדים ואציין, כי הדין עם הסנגור בדבריו הנ"ל, לפיהם לא ניתן בנקל למצוא בפסיקה מקרה הדין בייצור מטען חבלה מאולתר, באמצעות זיקוקין, ובהחזקתו. עם זאת, ניתן להקיש לענייננו מפסיקה המתייחסת לנשק שפוטנציאל המסוכנות שלו נמוך, כדוגמת רימוני הלם. אביא להלן פסיקה המתייחסת לעבירות שבוצעו בנשק מסוג רימוני הלם:

· בת"פ (מחוזי נצרת) 34813-07-10 מ"י נ' חילף (27/10/2010), הושת עונש שעיקרו 4 חודשי מאסר בפועל בעבודות שירות על נאשם צעיר, בעל עבר נקי, אשר הודה והורשע בביצוע עבירות שעניינן נשיאת והובלת נשק בצוותא וקבלת נכסים שהושגו בפשע. במקרה הנ"ל דובר ב-5 רימוני הלם עמוד 6

וברימון גז, זאת בצד תחמושת.

בת"פ (מחוזי חיפה) 8338-12-13 מדינת ישראל נ' זידאן (6.11.14) נשא והוביל הנאשם רימון יד הולם ברכבו. שירות המבחן המליץ בתיק הנ"ל להטיל על הנאשם עונש מאסר קצר לריצוי בדרך של עבודות שירות, לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס. יודגש, כי שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית בעניינו של הנאשם הנ"ל, וזאת כדוגמת המקרה שבפנינו. בסופו של דבר, הושתו בתיק הנ"ל על הנאשם, שהיה בחור בן 19 בעל עבר נקי, עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה, תוך שנקבע מתחם עונש הולם שנע בין 6 חודשי מאסר בפועל ל-3 שנות מאסר בפועל.

28. לאחר ששקלתי את הערך החברתי הנפגע כתוצאה מביצוע העבירות שבפנינו, את נסיבות ביצוע העבירות ובחנתי פסיקה שדנה בעבירות נשק שעניין נשק בעל פוטנציאל מסוכנות לא גבוהה יחסית, כדוגמת הנשק שבפנינו, הגעתי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בתיק זה נע בין עונש של 6 חודשי מאסר בפועל, לרבות בדרך של עבודות שירות, לבין עונש של 18 חודשי מאסר בפועל, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר על תנאי מרתיע וקנס כספי.

29. במסגרת בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, אציין, לטובת הנאשם, את הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, אשר חסכה הן מזמנו היקר של בית המשפט והן את העדת עדי התביעה. כמו כן, מגלמת הודאת הנאשם לקיחת אחריות לביצוע העבירות מושא כתב האישום המתוקן. עם זאת, יצוין לחובת הנאשם, כי אף מהתסקיר המשלים עולה, כי הוא המשיך להציג עמדה קורבנית בפני שירות המבחן ונמנע מלבטא נזקקות טיפולית ולפיכך לא בא שירות המבחן בהמלצה לחלופה עונשית - שיקומית במסגרת שירות המבחן ובקהילה, דבר העשוי להפחית את הסיכון להישנות מעורבות חוזרת של הנאשם בפלילים בעתיד.

30. לטובת הנאשם, אציין את עברו הנקי ללא רבב, כמו גם את תפקודו הנורמטיבי של הנאשם, אשר שירת בצבא קבע. עוד אוסיף, לקולא, את נסיבותיו האישיות של הנאשם המצטיירות ממקרא התסקיר, וכן את העובדה שהנאשם היה נתון במעצר של ממש בגין תיק זה במשך תקופה של כשבוע ימים ואת היותו משוחרר בתנאים מגבילים במשך תקופה ממושכת. כאן אציין כי מטעוני הסנגור עולה, כאמור, כי לא נפתחו נגד הנאשם תיקים נוספים מאז האירוע שבפנינו, דבר המלמד כי עסקינן במעידה חד-פעמית של הנאשם.

31. לאחר ששקללתי את מכלול הנסיבות הנ"ל שאינן קשורות בביצוע העבירות, הגעתי לכלל מסקנה כי מן הראוי להשית בתיק זה על הנאשם עונש של מאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, בדרך של עבודות שירות, וזאת לצד רכיבי ענישה של מאסר מותנה וקנס כספי.

32. בסיכומי של דבר, אני דנה את הנאשם, כדלקמן:

למאסר בפועל לתקופה של 6 חודשים, אשר ירוצה על ידי הנאשם בדרך של עבודות שירות, כאמור

בחוות דעת הממונה על עבודות שירות, היינו בעיריית כרמיאל, החל מיום 29/11/18 בשעה 08:00, שאז יתייצב הנאשם לתחילת ריצוי עבודות השרות ביחידת עבודות שרות ברחוב הציונות 14 בטבריה.

· למאסר על תנאי לתקופה של 12 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור הנאשם עבירה מסוג פשע לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

· למאסר על תנאי לתקופה של 6 חודשים למשך 3 שנים והתנאי הוא כי לא יעבור הנאשם עבירה מסוג עוון לפי סעיף 144 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 או עבירה לפי סעיף 186 לחוק הנ"ל.

· לקנס כספי בסך 10,000 ₪ או 50 ימי מאסר תמורתו.

הנאשם יישא בתשלום הקנס ב-20 תשלומים חודשיים, שווים ורצופים, בסך 500 ₪ כל אחד, החל מיום 10/12/18 ואילך.

במידה ולא יעמוד הנאשם בחלק מהתשלומים הנ"ל, תעמוד יתרת חובו לפירעון מיד.

המזכירות תמציא את גזר הדין לממונה על עבודות שרות ולשרות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ו חשוון תשע"ט, 04 נובמבר 2018, במעמד ב"כ המאשימה עו"ד גויכמן, ב"כ הנאשם עו"ד באסל פלאח והנאשם בעצמו.